

Mariin úsměv

„Máte hroznou třídu,“ povzdechne často Markova maminka a on na to přikyvuje.

„Přeradíme tě na jinou školu,“ vyhrožuje jeho tatínek a Marek se bojí, že to udělá.

Tou hroznou třídou je 8. A. Kluci se v ní navzájem hlídají, aby se někdo neučil. Pokud někdo vybočí, tak se na něho snese sprcha nadávek: „Ty jsi šprt!“

Je to nejhorší nadávka, každý se jí bojí. Je třeba říct, že tak to funguje jenom mezi kluky. Holčkám „šprt“ nevádí, a tak se doma učí, píšou úkoly a mají dobré známky. Marek také mívá dobré známky. Ale v osmičce je to horší, v pololetí měl dvě trojky.

A dnes dostal čtyřku z písemky z dějepisu. Dosud to bez učení v dějepisu zvládal, ale písemka z letopočtů není „okecávačka“. Když se maminka podívala do žákovské, už více nepromluvila. Tatínek mu řekl, že se s takovou půjde učit na zedníka a na medicínu ať zapomene. Přitom Marek od malička říkal, že bude lékařem.

A tak je doma dusno. „Jdu se trochu proběhnout,“ oznámí, ale nikdo mu neodpoví.

„Květen je nejkrásnější měsíc,“ říkává maminka a Marek to cítí taky – všude květy, vůně, radost. Jde kolem kapličky na návsi. Zasluchne modlitbu. Aha, májová. Jsou tam staré ženské a modlí se růženec. Jenom nakouknu dovnitř a pak půjdu do přírody.

Zůstává stát vzadu a obdivuje záplavu květů kolem sochy Panny Marie. Matka Boží se v nich usmívá jako vždy, ale ten její pohled je slavnostní. Modlíci se ženy se otáčejí a jedna po druhé se na něho usmějí. Jsou rády, že přišel mezi ně. Jak je to tu jiné než doma... Usedá do zadní lavice a naslouchá modlitbě a poslze se přidává k odpovědím. Cítí, že ho Matka Boží chápe. Ale také ho nabádá, aby vrátil domů úsměv. „Ale přece nebudu šprt!“ brání se. Podívej se na Ježíše, jak se mu posmívali, nadávali mu a nakonec ho ukřižovali.

Z májové jde Marek přímo domů. Hezky pozdraví a zaleze do svého pokoje. Už to je Mariin pozdrav pro smutné rodiče. A pak se na sebe šťastně usměje, když otevřenými dveřmi vidí Marka připravovat se do školy.

Jáhen Josef Janšta
<http://josefjansta.opava.org>

Ilustrace: Jirí Vančura

František

V dubnu 1919 v portugalské Fátimě umírá desetiletý pastýř František Marto. V květnu 2000 je se svou sestrou Hyacintou církví prohlášen za blahoslaveného. Je u toho milion lidí.

OTEC ŠTĚPÁN SMOLEN

Proč zrovna on? Ti, kdo vědí, že Fátima je místem slavného zjevení, snad řeknou: je svatý, protože třikrát viděl anděla a šestkrát Pannu Marii. Jenže kdepak. Nikdo není svatý pro to, co viděl – ani kdyby zahlédl půlku nebe, ale proto, že v sobě pustil Boha k dílu. A je celkem jedno, jakou měl na začátku povahu. Pánu není žádný materiál na překážku: svaté si uhněte z kluků průbojných i lekavých, veselých i vážných.

František nebyl bojovník. Nikam se nehnal, a když si s druhými hrál, nevyhrával. A nehněval se, ani když druhý zvítězil nečestně: „Myslíš, že jsi vítěz? No, když myslíš,“ pokrčil rameny a nechal to být. Se svým klidem se mohl stát jedním z těch, které ráno někde postavíte a večer je tam najdete. A přece – i on se stal hrdinou. Nevrhoval se sice vpřed, ale ani neucuknul. Když se jemu, starší sestřence Lucii a mladší sestře Hyacintě zjevil na jaře roku 1916 anděl a žádal děti, aby se obětovaly za obrácení hříšníků, František se nezalekl. Spolu s dívkami se pak až do umdlení modlil: „Můj Bože, věřím v Tebe, klaním se Ti, doufám v Tebe a miluji Tě. Prosim za odpuštění pro Ty, kdo v Tebe nevěří, kteří se Ti neklanějí, kteří v Tebe nedoufají a nemilují tě.“

O rok později spatřili pasáči nad dubovým keřem překrásnou dívku a poznali v ní Pannu Marii. František je viděním a těmi, která v dalších měsících následovala, uchvácený. „Planuli jsme v tom světle, které je Bůh, ale neshořeli jsme!“ říká. Vidí také Boha, který se dává lidem a který je smutný, že se k němu obracejí zády. Dělat zarmoucenému radost se teď stává náplní Františkova života. Růženec už nepustí z rukou a to nepřijemné, co se mu brzy přihodí, obětuje za hříšníky. Mnozí, včetně faráře, pasáčkům nevěří. Hejtman je dokonce zavře do vězení a hrozí, že je nechá uvařit v oleji, pokud se nepřiznají ke lži. Ale oni jsou připraveni raději zemřít. Nezbyvá, než je pustit domů.

Na říjen předpovídá Panna Maria zázrak, po kterém všichni uvěří. U Fátimy se třináctého dne v měsíci shromáždí na padesát tisíc poutníků, zvědavců i posměváčků. Jenže při slunečním úkazu, který v poledne nastane, spadne čelist i největším pochybovačům. Nad „záhadným meteorologickým jevem“ se podivují i v proticírkevních novinách. Od té doby děti nemají

klid. Každý s nimi chce mluvit. Ale když se jich cizí lidé na ulici ptají: „Nevíte, kde bydlí ti, kterým se zjevila Panna Maria?“ odpovídají jen: „Víme,“ pravdivě jim popíší cestu domů a pak si jdou dál po svých.

František ze zjevení ví, že brzy zemře. Někdy jde i za školu a raději zůstává v kostele se „skrytým Ježíšem“. Vždyť proč se ještě učit číst? (Pozn.: Prosíme školou povinné čtenáře, aby Františka napodobovali až po skončení vyučování, jinak bude autor uštván davem rozlícených ředitelů za to, že kazí mládež.) Den před Vánocemi roku 1918 František uléhá do postele a nemoc mu už nedovolí vstát. Děti se shromažďují pod okny a přicházejí i dovnitř. Dřív si s ním nechtěly moc hrát, protože prohrával, ale teď je to k němu táhne a samy nevědí proč. Aby ho potěšily? Spíš samy odcházejí potěšené. I dospělí, kteří ho nyní navštíví, říkají: „Nevím, co to na něm je – tady se člověk cítí tak dobře!“

František je na první pohled dál ten samý tichý kluk, ale v jeho srdci se za poslední měsíce odehrál převrat: malý pastýř se dává Bohu za druhé. Zemře 4. dubna 1919 kolem desáté hodiny večer bez jediného nářku. Než vydechne naposled, ještě stačí říci, že vidí „velmi krásné světlo“. Hyacinta ho o pár měsíců později následuje toutéž cestou k nebi.

Ilustrace: Helena Flíčková

Porad' nám, co tě baví!

Možná si říkáš, jak to u nás v redakci Tarsicia vůbec funguje. Kdo vymýšlí všechny články a témata? Spolu s našimi externími redaktory se radíme, odhadujeme, lámeme si hlavu na poradách, co by vás, kluky, mohlo nejvíc zajímat, na co se v Tarsiciovi těšíte a co si nejdříve přečtete.

A s tím bys nám mohl pomoci právě ty. Nezabere ti to moc času, stačí párkrát kliknout. Anketu najdeš na <https://goo.gl/forms/cdmndlrPmdi56iVgl> nebo si můžeš načíst do mobilu QR kód. Staneš se tak na dálku součástí redakce. Každý, kdo vyplní anketu a přihlásí se na stánku Tarsicia a IN!u na CSM v Olomouci, od nás dostane placuku. Rádi tě uvidíme!

Tvoje redakce

Foto: sonya etchison - Adobe Stock